

Sygn. akt: I C 759/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2021 r. w Kętrzynie

na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ §1 kpc

sprawy z powództwa Gminy K.

przeciwko M. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda Gminy K. kwotę 127,05 zł (sto dwadzieścia siedem złotych i pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.02.2021 r. do dnia zapłaty;

II. w dalszej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda Gminy K. kwotę 240,00 zł (dwieście czterdzieści złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. przyznaje radcy prawnemu J. K. kwotę 120,00 zł

(sto dwadzieścia złotych) tytułem wynagrodzenia za czynności kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, które wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda;

Sygn. Akt I C 759/20

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 18.08.2020 r. powód Gmina K. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. S. kwoty 127,05 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.04.2020 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania pozwu wskazano, iż dnia 22 grudnia 2017 r. Gmina K. poinformowała pozwanego o wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości o powierzchni 0,4574 ha oznaczonej w rejestrze ewidencji gruntów numerem (...) położonej w obrębie B.. Pismem tym nałożono na pozwanego obowiązek regulowania opłaty z tytułu użytkowania wieczystego. Pozwany w roku 2020 nie wywiązał się z obowiązku uiszczenia opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste w/w gruntu. Powód pismem z dnia 01.07.2020 r. wezwał pozwanego do uregulowania w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania należności w wysokości 127,05 zł. Do dnia wniesienia pozwu pozwany nie uiścił należnej powódce kwoty. Powód wskazał jako datę wymagalności roszczenia 31 marca 2020 r.

Ustanowiony pozwanemu M. S. , którego miejsce pobytu nie jest znane, kurator w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz przyznanie kuratorowi wynagrodzenia. Kurator pozwanego podniósł, iż powód nie udowodnił, że pozwany faktycznie w 2020 r. był użytkownikiem wieczystym gruntu stanowiącego własność Gminy K. położonego w obrębie B. oznaczanego jako działka nr (...) i udziału 60/100 części w działce nr (...) o łącznej powierzchni 0,4574 ha. Powód nie podał numeru księgi wieczystej prowadzonej dla przedmiotowej nieruchomości , wobec czego kurator nie miał możliwości zweryfikowania czy pozwany był w 2020 r. użytkownikiem tej działki gruntu , a w konsekwencji czy ciążył na nim obowiązek uiszczenia opłaty rocznej.

Pismem z dnia 25 maja 2021 r. powód przedstawił numery ksiąg wieczystych prowadzonych dla nieruchomości wskazanej w pozwie (...) i (...) informując, iż prawo użytkowania wieczystego działki nr (...) na rzecz pozwanego zostało wykreślone w lutym 2021 r. , natomiast w przypadku działki (...) użytkowanie wieczyste na rzecz pozwanego zostało wykreślone z dniem 30 grudnia 2020 r. , wobec czego pozwany był obowiązany do uiszczenia opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste.

Sąd ustalił co następuje :

M. S. w dniu 1 stycznia 2020 r. był użytkownikiem wieczystym działki nr (...) o powierzchni 0,4076 ha oraz w udziale 60/100 części użytkownikiem wieczystym działki numer (...) o powierzchni 0,0830 ha położonych w miejscowości B. stanowiących własność Gminy K..

(dowód : wydruki ksiąg wieczystych (...), postanowienia w sprawie (...) Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 grudnia 2019 r. w przedmiocie przysądzenia prawa użytkowania wieczystego działki nr (...) prawomocne 22.04.2020 r. oraz w przedmiocie przysądzenia udziału w wysokości 60/100 części w prawie użytkowania wieczystego działki nr (...) prawomocne 22.04.2021 r. k. 58,59)

Pismem z dnia 22.12.2017 r. pozwany M. S. został poinformowany o wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste stanowiących własność Gminy K. położonych w B. działek nr (...) i udział 60/100 części w działce (...). Wysokość opłaty wynosiła 127,05 zł.

(dowód : pismo z dnia 22.12.2017 r. k. 7)

Pozwany nie uiszczył opłaty za użytkowanie wieczyste w/w gruntu za 2020 rok (bezsporne).

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części – co do roszczenia głównego w całości oraz co do należności odsetkowej w części.

Jak wynika z powołanych przez powoda wpisów w księgach wieczystych prowadzonych dla przedmiotowych nieruchomości (znajdujących potwierdzenie w odpisach prawomocnych postanowień Sądu Rejonowego w K. w sprawie (...)) pozwany M. S. w dniu 1 stycznia 2020 r. był użytkownikiem wieczystym działki nr (...) o powierzchni 0,4076 ha oraz w udziale 60/100 części użytkownikiem wieczystym działki numer (...) o powierzchni 0,0830 ha położonych w miejscowości B. stanowiących własność Gminy K.. Przeniesienie przysługującego pozwanemu prawa użytkowania wieczystego wymienionych gruntów nastąpiło w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego w sprawie (...) Sądu Rejonowego w K. na nabywców na podstawie postanowień o przysądzeniu z dniem 22 kwietnia 2020 r.

Zgodnie z treścią art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. ustawy o gospodarce nieruchomościami za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste pobiera się pierwszą opłatę i opłaty roczne. Jak wynika z art. 71 ust.4 w/w ustawy opłaty roczne wnosi się przez cały okres użytkowania wieczystego, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, z góry za dany rok. Termin ten w odniesieniu do opłat za 2020 r. został zamieniony przepisem art. 15j ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem

i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. poz. 1842 z późn. zm.) , zgodnie z którym opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r. Jak wynika z treści art. 71 ust. 7 ustawy o gospodarce nieruchomościami w przypadku, gdy nastąpiła zmiana użytkownika wieczystego w wyniku przeniesienia prawa użytkowania wieczystego opłatę roczną pobiera się w całości od osoby będącej użytkownikiem wieczystym nieruchomości w dniu 1 stycznia roku , za który obowiązuje opłata.

Tak więc to na pozwanym będącym w dniu 1 stycznia 2020 r. użytkownikiem wieczystym przedmiotowych gruntów ciąży obowiązek uiszczenia opłaty za użytkowanie wieczyste należnej za 2020 rok. Wysokość tej opłaty wynika z pisma kierowanego do pozwanego z dnia 22.12.2017 r. (k. 7) i nie była kwestionowana przez pozwanego.

W konsekwencji żądanie pozwu co do zasądzenia od pozwanego kwoty 127,05 zł jako należnej za 2020 r. opłaty za użytkowanie wieczyste zasługiwało na uwzględnienie .

Natomiast co do roszczenia odsetkowego Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione jedynie w części – co do odsetek należnych od dnia 1 lutego 2021 r. Jak wskazano wyżej zgodnie z treścią art. 15 j ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. poz. 1842 z późn. zm.) , opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r. W konsekwencji termin wymagalności roszczenia w niniejszej sprawie przypadał na dzień 1 lutego 2021 r. i od tego dnia należą się powódce odsetki ustawowe za opóźnienie . Zgodnie z treścią art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął zgodnie z treścią art. 98§1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Stosownie do treści art. 98§ 3kpc. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. O kosztach zastępstwa procesowego rozstrzygnięto na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Stosownie do treści art. 98 § 1° od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty. Na koszty sądowe należne powódce od pozwanego w niniejszej sprawie składały się zatem opłata od pozwu 30 zł, koszty zastępstwa procesowego 90 zł , zaliczka uiszczona przez powoda na poczet wynagrodzenia kuratora 120 zł.

O wynagrodzeniu radcy prawnego J. K., kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. S. , Sąd rozstrzygnął zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej.